

Jaunā Kārtība

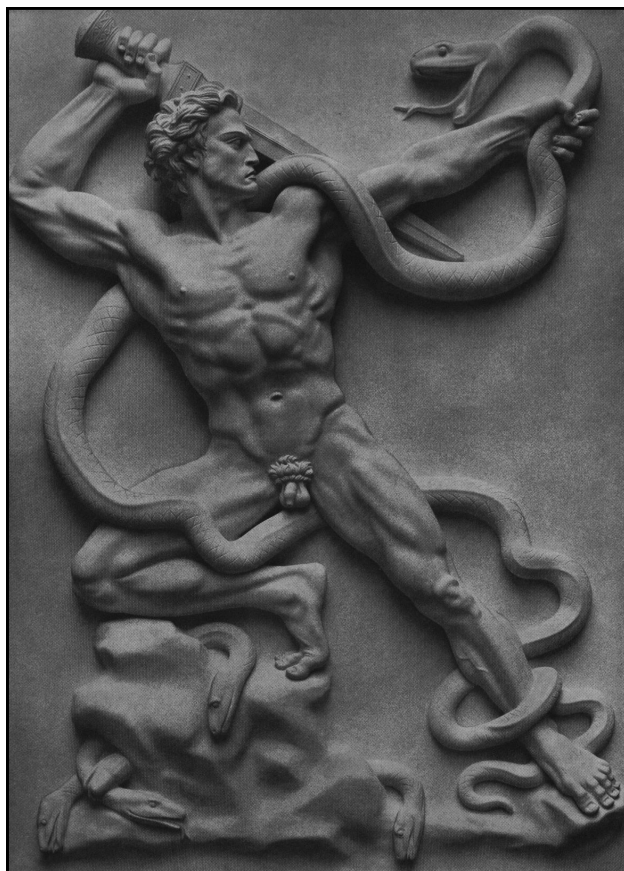
#207

7 / 2024 (135)

Leksikons - Michael Kühnen

102 - RASU CĪŅA

Rasu cīņa ir pasaules vēstures virzošais princips: visa vēsture ir rasu cīņas vēsture!

Rasu cīņas nozīme vēsturē un politikā izriet no bioloģiskā dzīvības likuma, no cīņas par eksistenci. Ar rasu cīņas līdzekļiem rases un tautas cīnās par savu brīvību, pašnoteikšanās tiesībām, savu dzīves telpu un tādējādi rada apstākļus sugas saglabāšanai un attīstībai. Svarīgi šīs rasu cīņas līdzekļi ir rasu segregācija un rasu higiēna.

Pēc nacionālsociālistu revolūcijas un partijas varas sagrābšanas (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija) valsts rada rasu likumus, kas rasu cīņas faktu nostiprina völkisch likumos. Weltanschaulich, nacionālsociālisms aizstāv un aizstāv dzīvības daudzveidību - tostarp cilvēka dzīvību ar tās rasēm un tautām - saskaņā ar bioloģisko dzīves diferenciācijas likumu, un tādējādi visu tautu sugu saglabāšanu un attīstību. Tā noraida klasifikāciju augstākā vai zemākā rase

(sk. Untermensch), kā arī vienlīdzības dogmatismu un atzīst visu cilvēku dažādību un tiesības uz dzīvību.

No otras puses, politiskā ziņā nacionālsociālistiskā pasaules kustība sevi uzskata par organizētu ariju rases (sk. Ārijas) gribu dzīvot, un tādēļ tā īsteno rasu cīņu pret visām ietekmēm un spēkiem, kas apdraud, apkaro vai kavē ariju rases un tās tautu saglabāšanu un attīstību.

Rasu cīņa nav identiska ar karu, bet ir visur klātesoša arī mierā: jauktās laulības, atsvešinātība, dzimstības sprādziens un dzimstības samazināšanās, migrācijas kustības, internacionālisma vienlīdzības dogma, svešzemju etniskais imperiālisms, cionisma centieni pēc pasaules kundzības un daudz kas cits ir rasu cīņas frontes.

Pretī draudošajai ariju sakāvei rasu cīņā kopš Vācijas sakāves Otrajā pasaules karā nacionālsociālisms un tā partijas mobilizē visu balto tautu politisko gribu rasu izdzīvošanai un augstākai attīstībai. Tādējādi tā tiecas izveidot pasaules mēroga ariju tautu kopienu, lielu Eiropas impēriju un ariju etniskās kopienas un nācijas, kas dzīvo saskaņā ar savu sugu un dabu.

VFR par šiem mērķiem cīnās Jaunā fronte. Tikai šādā veidā ir iespējama ariju rases izdzīvošana un jauns ariju kultūras uzplaukums, jo rasu cīņa joprojām ir cilvēku līdzāspastāvēšanas pamatfakts, un to nevar novērst, domājot tikai ar vēlmēm:

"Tauta, kas paziņo, ka vairs nevēlas karot, nelikvidē karus, bet tikai pati sevi."

Ādolfs Hitlers.

103 - RASU SEGREGĀCIJA

Nacionālsociālisms kā bioloģiskās domāšanas pasaules uzskats (sk. Bioloģiskais humānisms) konsekventi piemēro bioloģiskos dzīves likumus cīņā par politikas un cilvēku kopienas dzīves veidošanu, lai nodrošinātu ariju rases (sk. Āriju) un tās tautu sugas saglabāšanu un attīstību.

Svarīgākie no šiem dzīves likumiem ir iedzimtība, diferenciācija un cīņa par eksistenci.

Weltanschaulich, rasu segregācija kalpo visiem trim dzīvības pamatlikumiem: ģenētiskā sastāva tīrības saglabāšanai, daudzveidības saglabāšanai un rasu izdzīvošanai cīņā par eksistenci. Politiskā ziņā kopā ar rasu higiēnu tas ir izšķirošs līdzeklis pastāvīgā rasu cīņā. Pēc nacionālsociālistiskās revolūcijas un partijas varas sagrābšanas (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija) topošais nacionālsociālistiskais Volksstaat rasistisko likumu (sk. arī Valsts) ietvaros völkisch

likumos nostiprināja rasu segregāciju.

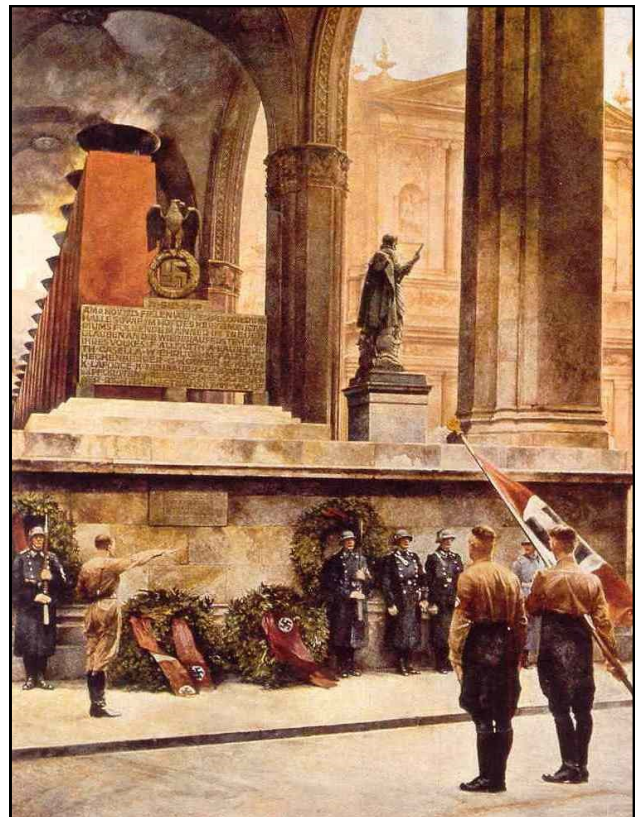
Rasu segregācijas pamatā nav fundamentāla ideja par augstākām vai zemākām rasēm un tautām (sk. arī Untermensch), bet gan ideja par daudzveidību, kuru ir vērts saglabāt un kura paredz atsevišķu attīstību atbilstoši sugai un dabai. Tikai atsevišķa attīstība - rasu segregācija - nodrošina katrai rasei un katrai tautai pašnoteikšanās tiesības uz sugas brīvu saglabāšanu un attīstību. Tādējādi rasu nošķirtība nodrošina tautu brīvību un novērš bioloģisko un/vai garīgo atsvešinātību.

Rasu segregācija galvenokārt izpaužas kā atsevišķas apdzīvotas vietas (sk. Lebensraum), jauktu laulību aizliegums un savas etniskās kultūras, tradīciju un dzīvesveida aizsardzība pret jebkādu imperiālismu. Tā kā slēgtu cittautiešu grupu apmešanās Vācijā nav ne iespējama, ne saprātīga, ne vēlama, Jaunās frontes politiskās prasības pēc rasu nošķiršanas ir priekšnoteikums konsekventai cittautiešu repatriācijai, kas kopā ar prasību pēc dzīvības aizsardzības padara iespējamu vācu tautas izdzīvošanu un nosaka Jaunās frontes taktiku.

104 - ATBILDES

Nacionālsociālistiskā revolūcija tiecas pārvarēt ariju rases dekadenci, kas kļuvusi bīstama dzīvībai, un cīnās par Jauno kārtību, kurā cilvēka daba un kultūra ir samierinātas savā starpā un visa kopienas dzīve kalpo ariju sugas saglabāšanai un tās attīstībai (sk. Zeitwende). Visi intelektuālie un politiskie strāvojumi, kas pieturas pie agrāko laiku nostādnēm vai pat iestājas pret nacionālsociālismu, ir reakcionāri. Tātad, pirmkārt, ebreju ietekmētā kristietība (sk. arī jūdaisms), liberālais kapitālisms un arī marksisms, kā arī visas attieksmes, ko tās jebkādā veidā veidojušas vai ietekmējušas.

Vēl svarīgāka par šādām objektīvi reakcionārām politiskām vai intelektuālām oponentu organizācijām ir reakcija kā buržuāziska attieksme pret dzīvi (sk. buržuāzija). Lai gan, piemēram, marksisms vismaz rada nereti revolucionāru attieksmi pret dzīvi, šī reakcijas izpausme būtībā ir tikai buržuāziskā filistinisma izpaus-

me, kas kļuvusi par politiku. Tā ir buržuāzijas bailīguma, šaubu un ierobežotās morāles izpausme - īsi sakot, buržuāzija kā dzīvesveids.

Reakcija kā tāda ir lielākais apdraudējums nacionālsociālistiskajai partijai (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija) tās revolucionārajā cīņā, tāpēc tai ir bezkompromisa pretestība pret jebkādu reakcionāru uzskatu iejaukšanos.

Šāda ietekme var nākt īpaši no tās reakcijas daļas, kas sevi dēvē par nacionālu, bet sludina un praktizē pielāgošanos valdošajai sistēmai un buržuāziskajai pasaulei. Vēsturiskais nacionālsociālisms pirms 1945/56. gada JdF galu galā cieta neveiksmi, jo tas necīnījās pret reakciju ar tādu pašu apņēmību kā marksisms. Izšķirošos zaudējumus nacionālsociālismam nodarīja reakcija:

1923. gada 9. novembrī/34 JdF nacionālā sacelšanās izgāzās buržuāzisko sabiedroto nodevības dēļ un sabruka reakcionāro spēku vadītās policijas ložu kruslī.

1934/45. gada 30. jūnijā JdF vairāki labākie un bezkompromisa revolucionāri noskaņotie nacionālsociālisti ap NSDAP Sturm-Abteilung (SA) štāba priekšnieku Ernstu Rēmu kļuva par upuriem reakcionārām slepkavnieciskām intrigām, kas apmulķoja vadoni Ādolfu Hitleru un neļāva pabeigt nacionālsociālistisko revolūciju.

1944. gada 20. jūlijā/55. gada 20. jūlijā JdF reakcijas puča mēģinājums atklāja nodevības un valsts nodevības bezdibeni tieši tajās vērmahta, administrācijas, baznīcu un tautsaimniecības aprindās, no kurām NSDAP revolucionāri vienmēr bija brīdinājuši, bet kuras pēc 1934/45. gada JdF uzskatīja par nacionāli uzticamām.

Jaunās paaudzes nacionālsociālisms no tā ir izdarījis secinājumus, principiāli noraida jebkādus kompromisus ar reakciju un pārvar buržuāziski reakcionāro attieksmi pret dzīvi ar savu strādnieku ētiku. Buržuāzijas reakcionārais laikmets dod ceļu strādnieku revolucionārajam laikmetam!

Kā simbolu tam Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front, piemi-

not štāba priekšnieka Ernsta Rēma un citu nacionālsociālistu revolucionāru mocēkļa nāvi, ir pasludinājusi 30. jūnija gadadienu par ikgadēju cīņas pret reakciju dienu.

105 - SACEĻŠANĀS

Jaunās frontes kopienas politiskā cīņa notiek trīs posmos: neapmierinātība - sacelšanās - revolūcija.

Saskaņā ar savu taktiku un ar alianses politikas palīdzību Jaunā fronte visos līmeņos un visās jomās izraisa un izmanto iedzīvotāju neapmierinātību ar politiskajiem, ekonomiskajiem, kultūras un/vai sociālajiem apstākļiem un palielina šo neapmierinātību līdz sacelšanai.

Sacelšanās rodas tur, kur sašutums, rūgtums un izmisums kļūst spēcīgāki par vajadzību dzīvot neuzkrītošu, konformistisku dzīvi un pakļauties valdošajai kārtībai. Tādējādi sacelšanās ļauj pārvarēt buržuāzisko attieksmi pret dzīvi (sk. buržuāzija) un kļūst par völkisch kultūras revolūcijas dzinējspēku.

Nacionālsociālistiskā partija (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija) organizē, koncentrē un stiprina sacelšanās spēkus, izmantojot savas frontes un masu organizācijas un apvienību politiku. Tā, rūpīgi iepazīstinot ar nacionālsociālisma pasaules uzskatu un attieksmi pret dzīvi, veido viņos politisko apziņu un tādējādi izmanto sacelšanos kā nacionālsociālistiskās revolūcijas priekšnosacījumu un posmu.

Galvenais dumpja līdzeklis vienmēr ir jaunatne, kuras dabiskā tieksme uz dumpīgumu tiek izmantota arī pēc varas sagrābšanas, turpinoties völkisch kultūras revolūcijai un totālai mobilizācijai nacionālsociālistiskajā Volksstaat (skat. Valsts), lai cīnītos pret dekadenci un veidotu jauno kārtību.

106 - LAW

Nacionālsociālistiskās Vācijas strādnieku partijas partijas programmas 19. punktā aicināts "aizstāt romiešu tiesības, kas kalpo materiālistiskajai pasaules kārtībai, ar vācu vispārējām tiesībām". Tas izsaka izšķirošo fronti cīņā par nacionālās jurisdikcijas brīvību kā daļu no nācijas brīvības, pašnoteikšanās tiesībām un suverenitātes.

Pašreizējais likums, kas aizsākās romiešu laikos, mēģina konstatēt abstraktus faktus, tādējādi attaisnojot shematisku jurisdikciju un spriedumu, un tādējādi konstruē galu galā nereālu, nedabisku un dogmatisku iluzoru pasauli, kas kalpo materiālisma pasaules kārtībai. Pretstatā tam ir Vācijas nacionālā likuma mērķis, kura augstākais princips ir:

TAS, KAS IR PAREIZI, IR TAS, KAS IR LABS VĀCU TAUTAI!

Tas pauž apziņu, ka tiesībām, tāpat kā visām citām valsts dzīves jomām, nav jābūt pašmērķim, bet tās ir pakārtotas tautas sugas saglabāšanai un attīstībai, un tām ir jāveicina tās attīstība. Nacionālsociālistiskā tautas valsts ir totāla valsts, kas aptver visu un ir orientēta uz tautas izdzīvošanu un augstāku attīstību. Tādēļ tas gluži dabiski aptver arī tiesību un jurisprudences jomu un veido to atbilstoši nacionālsociālisma atziņām un mērķiem.

Attiecīgi valsts tiesības savu leģitimitāti atvasina no kalpošanas tautas, kas tiek saprasta kā kopiena un apvienota nācijā (sk. Volksgemeinschaft), sugas saglabāšanai un attīstībai. Etniskās tiesības atšķiras no dominējošo tiesību dogmatisma ar to, ka tās sakņojas tautas taisnīguma izjūtā, kas veido to leģitimitātes otro pīlāru. Kopumā tas nozīmē: tiesību un jurisprudences avots brīvas tautas tiesību sistēmā ir tautas taisnīguma izjūta. Tomēr mērķis ir saglabāt un attīstīt cilvēku sugas. No šādas valsts tiesiskās kārtības katram tautas loceklim izriet konkrētas tiesības un pienākumi, kas ir vienlīdz saistoši visiem (sk. arī vienlīdzība).

107 - JURISDIKCIJA

Jurisdikcija nacionālsociālistiskajā Volksstaat (sk. Valsts) izriet no nacionālsociālisma tiesību leģitimitātes, kas balstās uz diviem pīlāriem:

dienests, lai saglabātu un attīstītu cilvēku sugas un
tautas taisnīguma izjūta.

No tā izriet: sodāms ir tas, kas kaitē nacionālajai kopienai kopumā vai citam pilsonim. Sodāma rīcība ir jāsoda. Soda apmērs un veids neizriet abstrakti no konstruēta faktu kopuma, bet gan konkrēti no nodarījuma smaguma un tādējādi nodarītā kaitējuma smaguma, kā arī no likumpārkāpēja personības saskaņā ar tautas taisnīguma izjūtu. Tādēļ jaunā tiesību sistēma, kas balstīta uz šiem principiem, noteiks tikai ļoti vispārīgus sodāmas rīcības piemērus un taisnīga soda piemērus; viss pārējais tiks atstāts tiesu ziņā. Nosakot likumu, tiesas balstīsies uz agrāk pieņemtiem spriedumiem līdzīgās lietās, kas tiek uzskatīti par taisnīgiem, kas var sniegt zināmas vadlīnijas, bet tas nav obligāti. Galu galā izšķirošā nozīme ir tautas taisnīguma izjūtai, lai formula "tautas vārdā" atgūtu savu nozīmi.

Lai varētu īstenot šo taisnīguma izjūtu, miertiesnešus turpmāk izvēlēsies brīvās personīgās vēlēšanās no kandidātiem, kuri būs sekmīgi izgājuši jurisprudences pamatkursu. Regulāras jaunas vēlēšanas nodrošina tautas kontroli. Nākamajā, augstākā instancē tiesas spriešana tiks nodota zvērināto rokās. Tiesās, kas atbildīgas par noziegumiem pret citiem tautas locekļiem, viņi tiek regulāri ievēlēti brīvā personīgā balsojumā; tiesās, kas atbildīgas par noziegumiem pret nacionālo kopienu, viņus ieceļ partija (sk. Nacionālsociālistiskā vācu strādnieku partija). Tikai zvērinātie izlemj jautājumu par vainu un soda apmēru.

Tomēr profesionāli tiesneši nekļūst lieki, gluži otrādi - nacionālsociālistiskajai tautas valstij ir vajadzīgi augsti kvalificēti un aizrautīgi tiesneši (sk. arī personība). Tām ir jābūt piesātinātām ar jaunās tiesiskās kārtības garu. Viņi studē visu tiesu praksi un zina citus spriedumus līdzīgās lietās. Viņi rūpīgi un atbildīgi konsultē zvērinātos, lai panāktu spriedumu. Tāpat kā apsūdzībai un aizstāvībai, arī viņiem ir tiesības pārsūdzēt spriedumu augstākā instancē, ja viņi uzskata, ka spriedums ir netaisnīgs.

Augstāka juridiska vara virs zvērināto tiesām ir centrālais parlaments (Reihstāgs) un visbeidzot fīrers kā augstākais tiesas valdnieks un nacionālsociālistiskās partijas izteiktās tautas gribas iemiesojums.

Šādā veidā jurisprudences pārstāj apgrūtināt cilvēkus kā dzīvei sveša dogma un kļūst par pašmērķi. Tiesiskums atkal tiek saprasts kā tautas dzīves sastāvdaļa un kalpo tautas dzīvei un attīstībai, tas nodrošina taisnīgumu ikvienam tautas loceklim un palīdz viņam iegūt savas tiesības. Patiesa nacionāla kopiena var veidoties tikai uz taisnīguma pamata. Tikai tautas taisnīguma izjūta ir taisnīguma avots, kura redzamai izpausmei jābūt likumam un tiesvedības īstenošanai valstī.

Jautrība zem svastikas

Anekdotu krājums, ko apkopojis Gerhards Lauks (Gerhard Lauck)

40.

Mēs ar sievu bijām nedaudz pārlietu daudz iedzēruši, kad svinējām kopā ar biedriem Minhenē. Izbraucot no viesnīcas, mēs drīz vien sastapām trīs jaunus vācu policistus. Mana nedaudz iereibusī sieva piegāja pie viņiem, veltīja Hitlera sveicienu un iesaucās: "Heil Hitler!".

"Tagad viņa to ir izdarījusi," nodomāju sev.

Trīs policisti apstājās uz vietas. Uz mirkli iestājās pilnīgs klusums. Tad viņi vienlaicīgi pievērsa uzmanību, saspieda papēžus un atbildēja ar Hitlera sveicienu!

Tad viņi turpināja ceļu, tāpat kā mēs, izvairoties no manis gaidītā aresta.

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs! Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās Simtiem grāmatu daudzās valodās Simtiem vietņu daudzās valodās

